

ΠΟΤΕ ΓΡΑΦΤΗΚΕ Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ;

Συνέντευξη στο περιοδικό “Good News” του Κάρολ Πήτερ Θίντε

<http://www.diakrisis.gr/articles.php?lng=gr&pg=13>

Η Βιβλική φιλολογία έλαβε στην προσοχή της πρόσφατους ισχυρισμούς για τα παλαιά αποσπάσματα παπύρου ηλικίας 2000 ετών στην Βιβλιοθήκη του Magdalen College στην Οξφόρδη στην Αγγλία. Ίσως τα περισσότερα αρχαία αποσπάσματα της Καινής Διαθήκης σε ύπαρξη, σε μερικούς παρατηρητές αυτός ο πάπυρος υποστηρίζει τον ισχυρισμό ότι το Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο είναι η αφήγηση ενός αυτόπτη μάρτυρα.

Ονομάστηκε Magdalen GR 17 και αυτή η ανακάλυψη μπορεί να αλλάξει τον τρόπο με τον οποίο θεωρείται η Καινή Διαθήκη από μερικούς λόγιους. Επειδή ο γραφικός χαρακτήρας αντανακλά ένα στυλ που ήταν σε χρήση τον 1ο αιώνα π.Χ., αλλά ο οποίος έχει σβήσει κατά τη διάρκεια του μέσου του 1ου αιώνα μ.Χ, μερικοί λόγιοι λένε ότι έχουν καλό λόγο να πιστεύουν ότι τμήματα της Καινής Διαθήκης γράφτηκαν πολύ νωρίτερα από ότι η φιλελεύθερη σύγχρονη φιλολογία έχει υποθέσει. Εάν αυτή η χρονολόγηση είναι ακριβής, το αναπόφευκτο συμπέρασμα είναι ότι τα τέσσερα Ευαγγέλια συντάχτηκαν από συγγραφείς, οι οποίοι θυμούνταν τον Ιησού Χριστό από προσωπική πείρα ή γνώριζαν αυτόπτες μάρτυρες που θυμούνταν Αυτόν.

Ο Γερμανός παπυρολόγος Κάρολ Πήτερ Θίντε έκανε αυτή την σημαντική ανακάλυψη το 1994. Ο καθηγητής Θίντε είναι διευθυντής του Ινστιτούτου για Βασική Επιστημολογική Έρευνα στο Πάντερμπορν της Γερμανίας. Είναι λέκτορας στο Πανεπιστήμιο της Γενεύης στην Ελβετία (από το 1978), και ισόβιο μέλος του Ινστιτούτου των Γερμανικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου. Ο καθηγητής Θίντε έκδωσε τα επίμαχα ευρήματά του σε ένα βιβλίο που έχει τίτλο *The Jesus Papyrus* (Weidenfeld & Nicolson, London, 1996) που συγγράφηκε από κοινού με τον Μάτθιου ντ' Ανκόνα, αναπληρωτή εκδότη για το τμήμα σχολίων της *Σάνταιη Τέλεγραφ*. Καθώς πάντοτε ενδιαφερόμαστε για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης του κοινού στην αυθεντία της Βίβλου, το περιοδικό *The Good News* παρουσιάζει αυτή τη συνέντευξη με τον Καθηγητή Θίντε.

ΕΡ: Το βιβλίο σας ,Ο Πάπυρος του Ιησού, ασχολείται με την αξιοπιστία και την αυθεντικότητα της αρχικής καταγωγής του Χριστιανισμού. Πιστεύετε ότι οι ανακαλύψεις σας έχουν βοηθήσει να αποδείξουν ότι το βιβλίο του Ματθαίου ήταν γραμμένο τόσο νωρίς όσο 20 ή 30 χρόνια μετά τη σταύρωση;

ΑΠ: Ναι. Στη πραγματικότητα, η επαναχρονολόγηση εκείνων των αποσπασμάτων παπύρου θα φανερώσει ότι το Ευαγγέλιο του Ματθαίου πρέπει να έχει γραφεί λίγο καιρό πριν το 60 ,στο μέσον του 1ου αιώνα. Βλέπετε, εκείνα τα κομμάτια είναι αντίγραφα. Προέρχονται από ένα κώδικα [ένα πρωίμο χειρόγραφο βιβλίο] ,το οποίο σημαίνει ότι πρέπει να έχουν γίνει ρολοί πριν ο κώδικας γραφεί. Και ένας από αυτούς τούς ρολούς πρέπει να έχει υπάρξει το πρωτότυπο Ευαγγέλιο του Ματθαίου. Έτσι τελικά αγγίζουμε την περίοδο πριν το μέσον της δεκαετίας του 60 για το πρωτότυπο Ευαγγέλιο του Ματθαίου.

ΕΡ: Πιστεύετε ότι η Καινή Διαθήκη είναι ουσιαστικά μία αφήγηση ενός αυτόπτη μάρτυρα και όχι μία από δεύτερο χέρι εκδοχή μιας προφορικής παράδοσης;

ΑΠ: Τα Ευαγγέλια είναι διηγήσεις που πηγαίνουν πίσω στον καιρό των αυτοπτών μαρτύρων. Δεν νομίζω ότι μπορεί να υπάρξει καμιά ιστορική αμφιβολία γι'αυτό, άσχετα με τον πάπυρο. Υπάρχουν αμέτρητοι λόγοι -του κειμένου, κριτικοί, ιστορικοί,φιλολογικοί λόγοι- για μία χρονολόγηση των Ευαγγελίων στην περίοδο των αυτοπτών μαρτύρων. Τώρα, κανείς ιστορικός

δεν θα έλεγε ότι όλα τα 4 Ευαγγέλια είναι γραμμένα από αυτόπτες μάρτυρες. Ούτε ακόμα οι αρχαιότεροι Εκκλησιαστικοί ιστορικοί ισχυρίστηκαν αυτό. Για παράδειγμα, το Κατά Μάρκον Ευαγγέλιο ήταν γραμμένο -σύμφωνα με αξιόπιστη πολύ αρχαία παράδοση- από έναν σύντροφο, μαθητή του αποστόλου Πέτρου, ο οποίος *ήταν* ένας αυτόπτης μάρτυρας. Έτσι έχεις μία από δεύτερο χέρι αφήγηση αυτόπτη μάρτυρα. Ο Λουκάς λέει στο Ευαγγέλιό του και στις Πραξεις ότι αυτός έγραψε πάνω στη βάση αφηγήσεων αυτοπτών μαρτύρων. Αυτός πήρε συνεντεύξεις αυτοπτών μαρτύρων και σύλλεξε το γραμμένο υλικό πάνω στη βάση των αφηγήσεων των αυτοπτών μαρτύρων, και από αυτό έγραψε το δικό του ιστορικό Ευαγγέλιο.

Τα μόνα δύο Ευαγγέλια που μπορούν με την αυστηρή έννοια του όρου, να είναι Ευαγγέλια αυτοπτών μαρτύρων, είναι ο Ματθαίος -επειδή αυτός, σύμφωνα με αξιόπιστη παράδοση, ήταν στη πραγματικότητα ο μαθητής Λευί Ματθαίος- και το Ευαγγέλιο του Ιωάννη, όπου ο ίδιος ο συγγραφέας και ο επίλογός του στο τέλος του Ευαγγελίου μαζί λένε εντελώς καθαρά ότι αυτός ήταν ένας αυτόπτης μάρτυρας ο οποίος έγραψε εκείνο το Ευαγγέλιο.

Έτσι μπορούμε να πούμε ότι όλα τα 4 Ευαγγέλια και το βιβλίο των Πραξεων ήταν γραμμένα κατά τη διάρκεια της περιόδου των αυτοπτών μαρτύρων - κατά τη διάρκεια του χρόνου όταν οι αυτόπτες μάρτυρες ήταν εκεί, θα μπορούσαν να κάνουν σχόλια στο κείμενο, θα μπορούσαν να διορθώσουν ότι ήταν γραμμένο, θα μπορούσαν να το απορρίψουν ή να το αποδεχτούν.

ΕΡ: Ποσο σπουδαία είναι η επιστήμη της παπυρολογίας στον προσδιορισμό της αυθεντικότητας και της ηλικίας των βιβλικών κειμένων;

ΑΠ: Η Παπυρολογία είναι μια πολύ σπουδαία επιστήμη καθ'όσον την αφορά η απόδειξη και η ασφαλή διατήρηση των παλαιότερων κειμένων. Δεν υπάρχει τίποτε παλαιότερο όσον αφορά τη Καινή Διαθήκη ή βεβαίως τη κλασική φιλολογία, από τον αρχαιότατο πάπυρο. Αποδεικνύοντας αυτά, ανακαλύπτοντας αυτά, αναλύοντας αυτά, μεταφράζοντας αυτά, γίνονται διαθέσιμα στους κριτικούς του κειμένου -στους λόγιους της Καινής Διαθήκης στη περίπτωσή μου- κάτι που είναι απολύτως ζωτικό. Με αυτή την έννοια, η παπυρολογία είναι ένας καθοριστικός παράγοντας στην ανάλυση των αρχών και της χρονολόγησης της Καινής Διαθήκης, αλλά ένας θα έπρεπε να παραδεχτεί ταυτόχρονα ότι δεν θα μπορούσες να μελετήσεις την ιστορικότητα των μελετών της Καινής Διαθήκης χωρίς τη παπυρολογία. Είναι ένα από τα πολλά στοιχεία, αλλά δεν είναι σαν να μην μπορείς να αναλύσεις τη Καινή Διαθήκη χωρίς παπύρους.

ΕΡ: Νομίζετε ότι Ο Πάπυρος του Ιησού αγωνίζεται υπέρ της αξιοπιστίας των αφηγήσεων των Ευαγγελίων και της παράδοσης γύρω από αυτά;

ΑΠ: Ναι, βεβαίως. Αυτό είναι ένα σημαντικό συμπλήρωμα στο αρχαιολογικό και ιστορικό υλικό, το οποίο ήδη έχουμε. Ο λόγος που μερικοί άνθρωποι καλούν εκείνο τον πάπυρο "Ο Πάπυρος του Ιησού" είναι στη πραγματικότητα επειδή εκείνα τα μικροσκοπικά κομματάκια, τρία από αυτά, περιέχουν τουλάχιστον 4 διαφορετικά λόγια του Ιησού. Επτά φορές ο Ιησούς παίζει έναν ρόλο σε αυτά τα τρία μικροσκοπικά κομματάκια, και διορθώνουν με έναν πολύ αποφασιστικό τρόπο την υπόθεση της πλειοψηφίας της σύγχρονης Καινοδιαθηκικής φιλολογίας, όσον αφορά την προέλευση των Ευαγγελίων σαν ιστορικά κείμενα.

ΕΡ: Πως μπορούν λίγα εδάφια στα Ελληνικά από το βιβλίο του Ματθαίου αληθινά να αποδείξουν ότι όλο το βιβλίο ήταν γραμμένο κατά τη διάρκεια της ζωής των αυτοπτών μαρτύρων;

ΑΠ: Μια τέτοια εκτίμηση βασίζεται στην χρονολογία της γραφής και πάνω στο τι είναι πραγματικά πάνω στα κομμάτια. Οι άνθρωποι θα μιλούν συνήθως για την χρονολογία, αλλά

ίσως περισσότερο σημαντικό για να καταλάβουμε είναι τι αληθινά σημαίνει ό,τι είναι πάνω στα κομμάτια. Εκείνα τα τρία κομμάτια περιέχουν περικοπές από το κεφάλαιο 26 του Ματθαίου. Υπάρχουν άλλα δύο κομμάτια, τα οποία ανήκουν σε ένα βαθμό στον ίδιο κώδικα - στο ίδιο πρωτότυπο βιβλίο- και αυτά είναι τώρα στην Βαρκελώνη της Ισπανίας με περικοπές από τα κεφάλαια 3 και 5. Κάποιο καιρό στην Αίγυπτο [όπου όλα τα κομμάτια ανακαλύφθηκαν] ήταν μέρος του ίδιου βιβλίου. Τώρα τα κομμάτια είναι διαχωρισμένα μεταξύ Βαρκελώνης και Οξφόρδης.

Εκείνα τα κομμάτια στη Βαρκελώνη δεν είναι τόσο σημαντικά όσο εκείνα της Οξφόρδης, επειδή υπάρχει λιγότερη πληροφορία του κειμένου σ'αυτά, αλλά το σημαντικό πράγμα είναι ότι αυτά ανήκουν στα κεφάλαια 3 και 5 του Ευαγγελίου του Ματθαίου. Έτσι, με τα κομμάτια από τα κεφάλαια 3,5 και 26, μπορείς να δείξεις ότι αυτά τα κομμάτια αρχικά δεν ανήκαν σε μία πρώιμη πηγή των Ευαγγελίων, αλλά σε ένα ολοκληρωμένο, πλήρες, *τελειωμένο* Ευαγγέλιο.

Και εάν μπορείς να χρονολογήσεις ένα αντίγραφο κώδικα στο μέσον του '60, εκείνο φυσικά σημαίνει ότι το ολοκληρωμένο Ευαγγέλιο πρέπει να έχει γίνει ακόμη νωρίτερα. Με άλλα λόγια, χρονολογούμε εκείνα τα συγκεκριμένα κομμάτια προς την περίοδο των αυτοπτών μαρτύρων.

ΕΡ: Βασισμένοι σε μερικές από τις ανακαλύψεις σας, θα λέγατε, τότε, ότι δεν υπάρχει κανένα αληθινό χάσμα μεταξύ του Ιησού της ιστορίας και του Χριστού της πίστης -ότι οι αφηγήσεις των 4 Ευαγγελίων είναι αξιόπιστα ιστορικά ντοκουμέντα;

ΑΠ: Αντίθετα προς την δημοφιλή άποψη, τα Ευαγγέλια ισχυρίζονται ότι είναι ιστορικά ντοκουμέντα και προσμένεται να γίνουν κατανοητά σαν ιστορικά ντοκουμέντα. Ο Λουκάς λέει έτσι με εντελώς ολοκάθαρους όρους και οι άλλοι το λένε λιγότερο άμεσα. Ό,τι τα Ευαγγέλια κι αν είναι, πρώτ'από όλα, μας λένε την ιστορία του ιστορικού Ιησού. Πράγματι, ο Λουκάς λέει, για να παραφράσουμε τον πρόλογο, " Θεόφιλε, είσαι ήδη ένας πιστός, ξεκινάς τα πρώτα βήματα στον δρόμο της πίστης σου, και τώρα γράφω αυτό το Ευαγγέλιο, αφιερωμένο σε σένα, έτσι ώστε να έχεις το ιστορικό θεμέλιο και βάση για τη πίστη σου". Αυτό σημαίνει ότι εκείνη η πίστη είναι ένα στοιχείο των Ευαγγελίων, αλλά η ιστορική πλευρά του ποιος ο Ιησούς ήταν και τι έκανε είναι εξίσου σημαντικό.

Ό,τι ένα Ευαγγέλιο λέει, συγκεκριμένα ο Λουκάς στον πρόλογό του, είναι μία δήλωση που έγινε από έναν ιστορικό, ο οποίος θέλει το έργο του να κατανοηθεί σαν μέρος του κλασσικού ιστορικού γραψίματος. Είναι η ίδια τεχνική και στάση που εμφανίζεται από κάθε Ρωμαίο ή Έλληνα ιστορικό του καιρού: ο συνδυασμός ενός μηνύματος με την ιστορική του βάση. Αυτοί κοινά εργάστηκαν αυτή τη τεχνική, και ο Λουκάς δεν ήταν εξαίρεση.

Ο Τάκιτος, για παράδειγμα, είναι ένας Ρωμαίος ιστορικός, ο οποίος αναφέρει τον Ιησού και τον Πόντιο Πιλάτο. Έγραψε την ιστορία των Ρωμαίων στη Βρετανία, ένα έργο που κλήθηκε *Agricola*. Αλλά, πρώτ'από όλα, η *Agricola* είναι ένα έργο για τα επιτεύγματα και τα μεγαλεία του πεθερού του, Αγκρικόλα, γι'αυτό ο τίτλος εκείνου του βιβλίου. Κανείς ιστορικός σήμερα δεν θα έλεγε ότι δεν μπορεί να είναι αξιόπιστη ιστορία, επειδή αυτός υμνεί τα επιτεύγματα του Αγκρικόλα, ο οποίος ήταν ο προμηθευτής της Ρωμαϊκής Βρετανίας εκείνο τον καιρό.

Αυτός ο συνδυασμός ενός μηνύματος, όπως ο Τάκιτος επαινεί τη δόξα των κατορθωμάτων του πεθερού του με σοβαρό ιστορικό γράψιμο, δεν ήταν λογική αντίφαση εκείνο τον καιρό, και αυτή είναι η στάση που εμφανίζεται στα Ευαγγέλια.

ΕΡ: Πέρα από τη παπυρολογία, τι άλλα επιχειρήματα υπάρχουν για να φανεί ότι το Ευαγγέλιο του Ματθαίου ήταν γραμμένο πριν το 70 μ.Χ., την χρονολογία της πτώσης της Ιερουσαλήμ;

ΑΠ: Η πτώση της Ιερουσαλήμ και η καταστροφή του Ναού το 70 μΧ είναι ένα καθοριστικό γεγονός. Αλλά, από εκείνο τον καιρό, πιθανόν ήδη το 66 μΧ, η πρώτη Χριστιανική κοινότητα έχει φύγει από την Ιερουσαλήμ. Και βεβαίως ο ηγέτης εκείνης της κοινότητας, ο Ιάκωβος ο αδελφός του Κυρίου, είχε λιθοβοληθεί μέχρι θανάτου το 62.

Κάθε ιστορικός θα έπρεπε να αποδεχτεί ότι οι Πράξεις των Αποστόλων που έγραψε ο Λουκάς ήταν γραμμένες πριν το έτος 62. Εγώ για κάποιον δεν καταλαβαίνω γιατί μερικοί θεολόγοι δεν μπορούν να το δεχτούν αυτό. Αυτή η χρονολογία είναι καθαρή και ευθέως ιστορικά λογική. Ένα από τα νήματα που διατρέχουν μέσω του βιβλίου των Πραξεων είναι το μαρτύριο και μας λέει την ιστορία των ανθρώπων που ήταν έτοιμοι να υποφέρουν για τον Κύριο, αρχίζοντας με τον Ιησού και συνεχίζοντας με τον Στέφανο που εκτελέστηκε το 35.

Ένα από τα άλλα περισσότερο διαλυτικά γεγονότα στην ιστορία της πρώτης Χριστιανικής κοινότητας ήταν ο λιθοβολισμός του αδελφού του Κυρίου, Ιάκωβο, το 62. Γνωρίζουμε αυτό επειδή ένας αξιόπιστος ιστορικός -αξιόπιστος με την έννοια εκείνου που δεν ήταν κάποιος που ήθελε να αποδείξει τον Χριστιανισμό σωστό με κάθε κόστος- ο Ιουδαίος ιστορικός Ιώσηπος, αναφέρει αυτό τον λιθοβολισμό και μας δίνει το έτος. Λίγα χρόνια αργότερα, περίπου το 64-65 και το αργότερο το 67, ο Πέτρος και ο Παύλος εκτελέστηκαν, αφού βασανίστηκαν μετά τη φωτιά της Ρώμης. Κανένα από αυτά τα γεγονότα δεν αναφέρονται στο βιβλίο των Πραξεων: ο θάνατος των Ιακώβου, Πέτρου και Παύλου.

Η μόνη λογική εξήγηση είναι φανερή στους ιστορικούς: Το βιβλίο των Πραξεων ήταν γραμμένο πριν το 62. Αυτό φυσικά σημαίνει, ότι το Ευαγγέλιο του Λουκά πρέπει να είναι ακόμη νωρίτερα, και ότι τα Ευαγγέλια τα οποία χρησιμοποίησε, Μάρκος και Ματθαίος, πρέπει να είναι ακόμη πιο νωρίτερα. Έτσι, εκείνη είναι μία ιστορική και χρονολογική εκτίμηση που προέρχεται από το ίδιο το κείμενο.

Ας σας δώσω ένα άλλο παράδειγμα από το Ευαγγέλιο που συνήθως θεωρείται σαν το τελευταίο, τον Ιωάννη. Οι περισσότεροι άνθρωποι θα έλεγαν ότι αυτό χρονολογείται προς το τέλος του πρώτου αιώνα. Τώρα, εξετάστε τα αρχαιολογικά γεγονότα που έχουμε αυτές τις μέρες. Για παράδειγμα, στον Ιωάννη 5:2-9 αυτός [ο Ιωάννης] περιγράφει τη θεραπεία του παράλυτου ανθρώπου στην δεξαμενή της Βηθεσδά. Ο Ιωάννης λέει την ιστορία στον αόριστο χρόνο. Αλλά τότε, αυτός λέει στους αναγνώστες για το μέρος όπου αυτό συνέβει σαν να έλεγε: " Εάν θέλετε να δείτε που ο Ιησούς έκανε αυτό το θαύμα, τότε πηγαίετε στην Δεξαμενή της Βηθεσδά, αυτή είναι ακόμη εκεί" και την περιγράφει.

Η δεξαμενή ανακαλύφθηκε -ακριβώς όπως την περιέγραψε- στις αρχές αυτού του αιώνα, αλλά είχε καταστραφεί το 70 μΧ από τους Ρωμαίους. Έτσι αυτή η αφήγηση πρέπει να έχει γραφεί και ποτέ να μην αλλάχθηκε, πριν το έτος 70. Κανένας μετά το 70 δεν θα μπορούσε να έχει γράψει ότι εκεί ακόμη είναι μία δεξαμενή στην Ιερουσαλήμ που καλείται Βηθεσδά. Έτσι, έχουμε, για το Ευαγγέλιο του Ιωάννη, ένα ιστορικό, αρχαιολογικό μέτρο σύγκρισης το οποίο δείχνει ότι ήταν γραμμένο πριν το έτος 70. Και αυτό είναι μόνο ένα παράδειγμα από πολλά.

Θα μπορούσες να πας διαμέσου των Ευαγγελίων χωρίς κανένα πάπυρο. Θα έβρισκες επιχειρήματα μετά από επιχειρήματα, νίξη μετά από νύξη -αρχαιολογικά, ιστορικά, φιλολογικά,

πολιτιστικά, γλωσσολογικά- για μία χρονολόγηση όλων των Ευαγγελίων και των Πράξεων πριν το 70 μΧ και βεβαίως ακόμη νωρίτερα.

ΕΡ: Αναφέρετε στο βιβλίο σας ότι ο Ματθαίος Λευί ήταν ένας σπουδαίος τελωνειακός. Υπάρχει καμιά αμφιβολία στο μυαλό σας ότι αυτός έγραψε το Ευαγγέλιο του Ματθαίου;

ΑΠ: Από τη παπυρολογία δεν μπορείς να αποδείξεις ή να ανασκευάσεις ότι ο Λευί Ματθαίος έγραψε το Ευαγγέλιο του Ματθαίου. Ακόμη και εάν ο καθένας αποδεχτεί ότι η επαναχρονολόγηση του παπύρου στην Οξφόρδη είναι σωστή, και όλες οι συνέπειες δείχνουν σε μια ημερομηνία του Κατά Ματθαίον Ευαγγελίου στο τέλος της δεκαετίας του '50 το αργότερο, τότε εμείς ακόμη δεν μπορούμε να αποδείξουμε μέσω αυτής της λεωφόρου ότι ο Ματθαίος ήταν ο συγγραφέας. Εντούτοις, υπάρχουν εκείνες οι ενδείξεις στην αρχαία ιστορία για την πατρότητα εκείνου του Ευαγγελίου, και όλες αυτές, χωρίς καμιά εξαίρεση, συμφωνούν ότι ο Λευί Ματθαίος ήταν ο συγγραφέας του Ευαγγελίου.

Εάν το δεχτείς αυτό, έπειτα φυσικά θα βρεις πρόσθετες πληροφορίες. Για παράδειγμα, υπάρχει ένας αριθμός από πολύ μεγάλες ομιλίες στο Κατά Ματθαίον. Μπορείς να απορήσεις από που προέρχονται. Οι σύγχρονοι κριτικοί θεολόγοι θα πούνε ότι όλες τοποθετήθηκαν μαζί δεκαετίες μετά το γεγονός, και βασικά επινοήθηκαν από αποσπασματικές πληροφορίες εδώ και εκεί. Καθένας που παίρνει τη κλασσική ιστορία σοβαρά θα ρωτήσει γιατί κάποιος θα έπρεπε να κάνει εκείνη την υπόθεση. Εάν πιστεύουμε ότι εκεί ήταν ένα άτομο, ο Ματθαίος Λευί, ο οποίος επίσης ήταν μαθητής και ο οποίος ήταν φοροεισπράκτορας στη Γαλιλαία, γνωρίζουμε ότι ένα τέτοιο πρόσωπο θα ήταν ικανό να γράφει στενογραφία. Αυτό ήταν μέρος των επαγγελματικών του επιδεξιοτήτων. Άνθρωποι σαν αυτόν εκείνο τον καιρό στη Γαλιλαία, Παλαιστίνη, Αίγυπτο, Ρώμη και Ελλάδα γνώριζαν στενογραφία.

Το περισσότερο πιθανό σενάριο είναι ότι ο Ματθαίος ήταν εκεί, ένας αυτόπτης μάρτυρας ο οποίος έκανε στενογραφικές σημειώσεις σ'ότι ο Ιησούς έλεγε. Το πρώτο πλήρες Ευαγγέλιο - και νομίζω εκείνο είναι μία από τις πολύ λίγες περιοχές όπου υπάρχει σχεδόν ομόφωνη συμφωνία- είναι ο Μάρκος. Όταν ο Ματθαίος πήρε αυτό, θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει τις στενογραφικές του σημειώσεις πάνω στα λόγια και να ενσωμάτωνε αυτά μέσα στη βελτιωμένη, μεγενθυμένη, αυξημένη έκδοσή του, τού Κατά Μάρκον Ευαγγελίου. Έτσι εμείς έχουμε το Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, το οποίο περιλαμβάνει όλες εκείνες τις μακριές ομιλίες που απουσιάζουν από τον Μάρκο.

Έτσι, η απλή απάντηση, η ιστορική απάντηση - και οι περισσότερες ιστορικές απαντήσεις είναι απλές και ευθείες- είναι ότι ο Ματθαίος θα μπορούσε πολύ καλά να έχει γίνει ο συγγραφέας εκείνου του Ευαγγελίου. Υπάρχουν πολύ περισσότερα επιχειρήματα υπέρ της πατρότητας του Ματθαίου παρά εναντίον αυτής.

ΕΡ: Καθώς παρατηρήσατε στο βιβλίο σας, ζούμε σε μια εποχή που "τρώγεται" από αμφιβολία, αλλά απελπίζεται για την βεβαιότητα. Επίσης δηλώσατε: "Υπάρχει μία γενική κούραση με τη κοσμικότητα και την αποστροφή της για καθαρή ηθική." Πιστεύετε ότι η βοήθεια θεμελίωσης της εγκυρότητας και αυθεντικότητας του κειμένου της Καινής Διαθήκης, είναι κρίσιμη για την αποκατάσταση μιας βάσης για μια ηθική αναζωπύρωση στο Δυτικό κόσμο;

ΑΠ: Σας ευχαριστώ γι'αυτή την ερώτηση! Η καθαρή απάντησή μου θα είναι ναι. Ένα από τα προβλήματα με τη παρούσα στάση των περισσότερων λόγιων και θεολόγων της Καινής Διαθήκης

προς την αξιοπιστία ή εμπιστοσύνη των Ευαγγελίων είναι ότι γίνονται διαθέσιμοι να αλλάξουν γούστα σε κάθε εποχή. Το πνεύμα των καιρών είναι περισσότερο σημαντικό από το 'Αγιο Πνεύμα, με λίγα λόγια. Καμμιά ηθική οδηγία δεν προκύπτει από μια συλλογή κειμένων ,η οποία ερμηνεύεται σαν πολύ υποκειμενική, η οποία θα μπορούσε να έχει συλληχθεί στο τέλος του πρώτου ή του δεύτερου αιώνα, αλλά η οποία άλλωστε θα μπορούσε καλά να έχει συλληχθεί τον 19ο ή τον 20ο αιώνα. Βεβαίως, μερικοί θεολόγοι πραγματεύονται τα κείμενα σαν να είναι του 19ου ή του 20ου αιώνα ντοκουμέντα και ερμηνεύουν αυτά σαν τέτοια. Αλλά, εάν έχεις ντοκουμέντα τα οποία πηγαίνουν πίσω κατευθείαν στην περίοδο όταν εκείνα τα γεγονότα συνέβησαν, τότε η στάση μας σε εκείνα τα κείμενα πρέπει να αλλάξει. Αυτά ξαφνικά γίνονται ιστορικά ντοκουμέντα της συγκεκριμένης περιόδου όπου αυτοί οι άνθρωποι περπάτησαν και έζησαν και κήρυξαν και φονεύθηκαν.

Ο Ιησούς Χριστός λέει ότι υπάρχουν μερικά πράγματα που θα έπρεπε να κάνουμε ή να μην κάνουμε, ειδικά εάν θέλουμε να είμαστε ακόλουθοί Του. Έτσι, εάν εκείνο είναι κάτι που πρέπει να πάρουμε σοβαρά, καθώς δεχόμαστε την αναφορά από ανθρώπους οι οποίοι γνώρισαν και είδαν και άκουσαν Αυτόν, τότε δεν μπορούμε να γλυτώσουμε τις συνέπειες.

Αυτό φυσικά σημαίνει ότι σε μια περίοδο όπου τα μέτρα σύγκρισης εξαφανίζονται το ένα μετά το άλλο πολύ γρήγορα, και οι άνθρωποι κοιτάνε για σημεία αναφοράς και προσανατολισμού, τα Ευαγγέλια έχουν γίνει μια φορά ακόμη και θα παραμείνουν μέτρα σύγκρισης για ηθικές αξίες στην κοινωνία γενικά και στις προσωπικές μας ζωές.

ΕΡ: Υπάρχει καμμιά ερώτηση που δεν έχω ρωτήσει, η οποία θα μπορούσε να αποδειχθεί βοηθητική στους αναγνώστες μας;

ΑΠ: Θα ήθελα να πω ότι, για να καταλάβουμε το ιστορικό υπόβαθρο του ευαγγελίου, δεν χρειάζεται να γίνεις παπυρολόγος, ούτε ακόμη χρειάζεται να γίνεις ιστορικός. Όλο ότι χρειάζεται είναι να διαβάζεις το κείμενο πολύ προσεκτικά. Κοίτα τι έκαναν οι Χριστιανοί στη Βέροια στις Πράξεις 17. Αυτοί ερευνούσαν τις Γραφές καθημερινά για να μάθουν εάν ό,τι ο Παύλος και ο Σίλας τούς έλεγαν ήταν αλήθεια. Ο Παύλος επίσης είπε, "Όλα να τα εξετάζετε, το καλό να κατέχετε" στο τέλος της πρώτης του επιστολής προς Θεσσαλονικείς. Λέμε να εξετάζουμε ο,τιδήποτε. Αυτό είναι που πρέπει να κάνουμε. Ο Παύλος δεν μιλούσε σε κλασσικούς ιστορικούς ή σε παπυρολόγους. Αυτός μιλούσε σε όλη τη κοινότητα των Θεσσαλονικιών, έτσι ώστε να μπορούμε να το καταλάβουμε και να το ακολουθήσουμε σαν συμβουλή παντοτινής αξίας.

Ας πάμε πίσω στα κείμενα, να τα διαβάσουμε προσεκτικά, να ξεχάσουμε όλα ότι νομίζουμε ή υποθέτουμε ότι ήδη γνωρίζουμε, να ξεχάσουμε τις προλήψεις μας και τις προκαταλήψεις μας, λόγιες ή διαφορετικές, και θα κάνουμε ένα πελώριο ποσό από ανακαλύψεις εμείς οι ίδιοι, κατανοώντας γιατί εκείνα τα κείμενα είναι ότι αληθινά είναι - ιστορικά ντοκουμέντα του πρώτου αιώνα με τον Ιησού Χριστό στο κέντρο του .